

200 kor. Ezen értékelések a szántókra vonatkoznak, az egyéb művelési ágak azután ezen értékeknek megfelelően igazodnak. 2. A holt gazdasági felszerelés értékét a földbirtok értékének 6—12%-ában kell számításba venni. Az állatok értékelésénél minden számos állat 200—400 korona értékkel veendő fel. 3. A városi ingatlanok értékelésénél az 1925. évi novemberi házbért kell egy évi házbérosszegre kikerekíteni és azután 16-tal megszorozni. Ezen vélelmezett értékkel szemben azonban igazolható a valóságos forgalmi érték a békebeli értéknek hitelt érdemlő igazolása útján. A rendelet ugyanis a mai forgalmi értéket a békebeli érték 40%-ára teszi. 4. Ipari üzleteknél az üzemi tőke — amennyiben az becsléssel állapítatik meg — az üzleti jövedelemnek 20%-ától annak 5-szöröséig terjedhet. Kereskedelmi üzleteknél a parallel esetben az üzleti jövedelemnek 1—5-szöröséveendő fel tőkéül. 5. Az értékpapírok értékelése tekintetében a rendelet értéktabellát hoz.

IV. Az aranykorona minden vonatkozásban 14.500-as szerzőszámmal számítandó át papirkoronára.

V. A rendelethez mellékelve van egy havonkénti részletezett terményértékkinmutatás.

A lakásépítő külön tevékenység adómentessége. A m. kir. népjóléti miniszter 100/áll. lakép. számú rendeletével meghatározza az 1926—27. évi lakásépítő külön tevékenységgel járó kedvezményeket.

A kedvezmények sorozatában a hivatkozott rendeletnek 21. §-ában helyet foglal az adómentesség kedvezménye is, még pedig az 1925. évi XVIII. t.-c. rendelkezései szerint.

Ezen törvény a következőképen szabályozza a mentesség kérdését:

30 évi adómentességet ad a) a be nem épített területen emelt épületnek; b) be nem épített területen emelt toldalék épületnek; c) használhatatlan és lebontott épület helyébe emelt épületnek; d) a régi épület helyére emelt épületnek az előző épület meghaladó részében; e) a ráépítésnek; f) a lakás céljára nem szolgált épület átalakítása folytán keletkezett új épületnek.

15 évi adómentesség illeti a lebontott épület helyére emelt épületet a régi épület térfogatának megfelelő részében.

Ezenkívül adómentesek az átalakítások is rövidebb, hosszabb ideig, aszerint, hogy mily nagyok voltak az átalakításnak aránylagos költségei.

Az adómentesség kiterjesztetik kifejezetten a házadón kívül a községi pótadókra is.

Betegápolási és gyermekvédelmi adó. Az 1922. évi adóreform során a kiszélesített adóalapok és a felemelt adókulcsok elviselhető voltát a törvényjavaslat indokolása azzal is alátámasztotta, hogy ezen új adók életbelépésével megszűnik az állami adók után eddig szedett 20 százalékos betegápolási pótadó is. A betegápolási pótadónak megszüntetését egyéb szempontoktól eltekintve indokolta az, hogy egy állandó jellegű állami céladó egy egészséges adórendszerben nem foghat helyt.

A törvényhatóságok és községek az 1925. év végén utasítást kaptak a pénzügyminisztériumtól, hogy az 1926. évi adóelőírások alkalmával az állami egyenesadók után 1925. évi július 1-től december 31-ig terjedő időre 10 százalék, az 1926. évre pedig évi 20 százalék nyilvános betegápolási és állami gyermekvédelmi adót irjanak elő és szedjenek be.

Nem kívánunk most foglalkozni azzal a kérdéssel, hogy van-e egyáltalán törvényes alap arra, hogy ez az adónem közönséges

miniszteri rendelet útján megalkottassék (valamely új adó fizetésére való kötelezés csak törvény vagy törvényerejű rendelet útján történhetik), de megállapítani kívánjuk, hogy ha törvényes felhatalmazás lenne is ezen adónemnek rendeleti úton való bevezetésére: mind a mai napig sem a pénzügyminisztérium, sem arra illetékes más minisztérium (belügyminisztérium és népjóléti minisztérium) ilyen adóra vonatkozó rendeletet nem hirdetett ki. A pénzügyminisztériumnak a városi és községi adóhivatalokhoz intézett utasítása pedig nem tekinthető az adózókat fizetésre kötelező kihirdetett rendeletnek. Ezekből következik, hogy ezt a betegápolási és gyermekvédelmi adót egyelőre befizetni nem kell és a befizetés meg nem történtéből az adózókra semmiféle joghátrány, tehát kamatfizetési kötelezettség sem hárulik.

A jövedelemadó kulcsának leszállítása. Az 1924. évi IV. t.-c.-ben a pénzügyminiszter felhatalmazást nyert arra, hogy a jövedelemadó kulcsait újból szabályozza akként, hogy a legkisebb adókulcs 800 aranykorona jövedelemnél 1 százalék, a legmagasabb kulcs pedig 200.000 aranykorona jövedelemnél 40 százalék. Ezen jövedelemadókulcsoknak már első évi gyakorlati alkalmazásából meggyőződött a pénzügyi kormány arról, hogy egy adókulcs, amely már 200.000 aranykorona jövedelemnél 40 százalékot igényel a kincstár részére, egyrészt az adómorált teszi tönkre, másrészt pedig elviselhetetlen terhet ró a gazdasági életre. A pénzügyi kormány már az 1925. évre tervbe vette ezen horroribilis adókulcsoknak leszállítását, de ezen tervéhez a Népszövetség pénzügyi bizottságának hozzájárulását nem tudta megszerezni. Most minden remény megvan arra, hogy 1926 január 1-től kezdve a jövedelemadó kulcsa akként fog leszállíttatni, hogy a 40 százalékos maximális adókulcs 200.000 aranykorona helyett csak 1.000.000-korona jövedelemnél fog érvényesülni. Ennek következményeképp a közbeeső adótételek is természetesen le fognak szállni akként, hogy például 10.000 aranykorona jövedelemnél az eddigi 5 százalékos kulccsal szemben kb. 4 százalék, 100.000 aranykorona jövedelemnél az eddigi 20 százalékos kulccsal szemben kb. 10 százalék lesz. A jövedelemadó kulcsának ekként való leszállítása lehetővé fogja tenni az adóalapok pontosabb kimunkálását és meg fogja szüntetni azt az eddigi anomáliát, hogy az adóalap és az adó megállapításánál a pénzügyi hatóságok azt az egyébként helyes fordított eljárást követték, hogy először az adózóra elviselhető és méltányos adót igyekeztek megállapítani és ebből konstruálták meg az adóalapot, ahelyett, hogy elsősorban az adóalapot állapították volna meg és erre alkalmazták volna az adótételt.

A forgalmiadó-előleg rendszerének eltörlése. A pénzügyminiszter 164.200/1925. VIII. B. számú rendelete az általános forgalmi adót készpénzben fizető adózókra vonatkozólag új rendelkezéseket tartalmaz. Az új rendelet mindenekelőtt a készpénzben adózókra vonatkozólag az adófizetési időszakot egységesen egy hónapban állapítja meg és arra kötelezi az adózókat, hogy az adófizetési időszak (a naptári hónap) végét követő legközelebbi hó 15. napjáig adjanak az adófizetési időszakban elért forgalmukról bevallást és röjják le az esedékessé vált forgalmi adót. Ennek következtében ezen adózókra vonatkozólag az új rendelet eltörlíti az előlegfizetési kötelezettséget.

Megengedi azonban a rendelet azt, hogy azok a készpénzben forgalmi adót fizető adózók, akikre a havonta történő bevallásadás súlyos terhet jelent, külön kérvénnyel kérelmeznek